

ὁ Σωκράτης ἔφη· Οὐ δήπερ, ὦ Εὐθύδημε, ταύτης τῆς ἀρετῆς ἐφίεσαι, δι' ἣν ἄνθρωποι πολιτικοὶ γίνονται καὶ οἰκονομικοὶ καὶ ἀρχεῖν ἱκανοὶ, καὶ ὠφέλιμοι τοῖς τε ἄλλοις ἀνθρώποις καὶ ἑαυτοῖς; ¶ Καὶ ὁ Εὐθύδημος, Σφόδρα γ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, ταύτης τῆς ἀρετῆς δέομαι. ¶ Νῆ Δί', ἔφη ὁ Σωκράτης, τῆς καλλίστης ἀρετῆς καὶ μεγίστης ἐφίεσαι τέχνης· ἔστι γὰρ τῶν βασιλέων αὕτη, καὶ καλεῖται βασιλική. ἀτὰρ, ἔφη, κατανενόηκας, εἰ οἷόν τ' ἐστὶ, μὴ ὄντα δίκαιον, ἀγαθὸν ταῦτα γενέσθαι; ¶ Καὶ μάλα, ἔφη, καὶ ἔχ' οἷόν τε γε ἄνευ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γενέσθαι. ¶ Τί ἔν, ἔφη, σὺ δὴ τῶτο κατεῖργα. 12
σαι; ¶ Οἶμαί γε, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ἔθενός ἀν' ἥττον Φαινῆναί δίκαιος. ¶ Ἄρ' ἔν, ἔφη, τῶν δικαίων ἐστὶν ἔργα, ὥσπερ τῶν τεκτόνων; ¶ Ἔστι μέντοι, ἔφη. ¶ Ἄρ' ἔν, ἔφη, ὥσπερ οἱ τέκτονες ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν ἔργα ἐπιδειῖσαι, ἕτως οἱ δίκαιοι τὰ ἑαυτῶν ἔχοιεν ἀν' διεξηγήσασθαι; ¶ Μὴ ἔν, ἔφη ὁ Εὐθύδημος, ἔδύνωμαι ἐγὼ τὰ τῆς δικαιοσύνης ἔργα ἐξηγήσασθαι; καὶ
P 4 νῆ

posse, sed Homerum etiam melius ipsis Grammaticis interpretari. v. Plat. l. c. init. De rhapsodis v. Küsteri Histor. Crit. Hom. p. 84 seq. Ern. Cf. Xen. Sympos. III, 6; Salmas. ad Solin. p. 689, et Dresigii Commentatio de Rhapsodis, eorum vera origine, antiquitate ac ratione.

§. II. καὶ ἔχ' οἷόν τε γε] Has voculas sic non iungebant οἷόν τε γε. Scriberem potius καὶ ἔχ' οἷόν τε καὶ ἄνευ δ. α. π. γ. et ne fieri quidem potest, ut quis absque iustitia vel bonus sit civis. Valken. Mihi γε elegantius videtur quam coniectura καί. Infra etiam IV, 5, 2. iterum οἷόν τε γε occurrit.

§. 12. κατεῖργα] Sic recte Steph. et Stob. p. 108, pro vett. edd. κατήργασαι.

ἔφη, ὥσπερ] In edd. vett. abest ἔφη, sed adest in Steph. et ap. Stob.

ἔν διεξηγήσασθαι] In Iuat. de-

est ἄν, et pro διεξ. est in marg. Steph. et in Paris. 2. διεγήσασθαι, et ap. Stob. ἐξηγήσασθαι.

ἔδύνωμαι] Pro ἔδύνωμαι, quod ortum videtur ex minus intellecta particula μὴ, quae hic non prohibendi sed interrogandi vim habet, rescripti lectionem marg. Steph. et Stobaei. Fallitur Hindeburgius, qui ante μὴ intelligit δέδοικα, s. ὄρα, et cum Bessarione sequentia καὶ νῆ Δί' etc. tribuit Socrati, hoc sensu: vereor, ne non facili possim iustitiae opera enarrare. Et ego, per Iouem, Socrates inquit, iniustitiae. Nam talis confessio inscitiae prorsus a persona Euthydemii hic abhorret, et repugnat sequentibus: atque Socratem demum respondere a verbis βύλει ἔν, patet ex verbis ἔφη ὁ Σωκράτης. Sensus autem est: Mene non posse iustitiae opera enarrare? imo per Iouem ego possum